

ای مونس یاران سالهای چند در لباس مستمند سرگشته کوه و صحرا و گمگشته دشت و دریا بودی ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۷۰۴

هو الابهی

ای مونس یاران سالهای چند در لباس مستمند سرگشته کوه و صحرا و گمگشته دشت و دریا بودی و لب تشنه چشمه
حیات و پرنشئه باده ثبات گشتی تا بعین تسنیم و ماء معین پی بردی و از باده الست سرمست گردیدی و از نیست و
هست گذشتی حال یک قدحی از صهای محبت الله بدست گیر و بر رندان می پرست صلا زن و بگو

تا	چند	سرگشته	و	سرگردانید	
تا	چند بی سر و سامانید				
تا	چند	گمگشته	دشت	و	بیابانید
تا	وقت وصول است این				
هنگام	حصول	است	این		
بل اصل اصولست این					
آسوده	شو	آسوده	شو		
وقت پریشانی گذشت					
ایام	نادانی	گذشت			
دشت و بیابانی گذشت					
آسوده	شو	آسوده	شو		
شمس حقیقت زد علم					

ORIGINAL

بر کوه و دشت در صبحدم
مقصود کل شاه قدم

ماه آسوده شو آسوده شو
ملل میر امم

حال وقت آنست که درگاه احدیت را ملجأ و پناه کنیم و بیدار و پرانتهاه گردیم در جهان شوری افکنیم و حشر و نشوری ظاهر سازیم ای مونس امیدوارم که انیس آن دلبر نازنین گردی و جلیس آن یار دلنشین ع ع

ای مونس شکر حضرت احدیت را که در آستان مقدس وارد و روی را بخاک در گهش پرانوار و موی را بغبار رهش مشکبار نمودی و طوف کتان و گریبان و نالان و سوزان اشعار آبدار خواندی و چشم یارانرا از سرشک ریزان چون ابر بهاران نمودی و گلزار ما حول بقعه مبارکه را باشک دیده و آب جویبار تسقیه کردی و حول مطاف ملاً اعلی طواف نمودی از فضل الهی استدعا مینمائیم که بکلی گرفتار حق گردی و سرمست جام سرشار او تا سبب شوی آن جمع پریشانرا جمع نمائی و آن بی سر و سامانرا سر و سامانی دهی و البهاء علیک ع ع